

Elk wat wils

Blijspel in drie bedrijven

door

LEON MILIUS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ELK WAT WILS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LEON MILIUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING

Liesbet van Santen - 65 jaar

Rudie - haar zoon, 40 jaar

Wilma - haar dochter, 35 jaar

Jeanette - haar schoonzuster, 60 jaar

Jacques (Zakkie) - haar vriend, 65 jaar

Jan-Jaap van Eerden - psycholoog, 40 jaar

Clara Clomp - buurvrouw, 35 jaar

Porky, muzikant - 30 jaar

Bes - vriendin van Porky, 30 jaar

Figuranten:

Politiemensen/Verhuizers

3 of 4 HEREN/ 5 DAMES/ 2 FIGURANTEN

DECOR:

Er zijn vier op- c.q. afgangen: Tuindeuren, Huisdeur, Keuken en Slaapkamer. Het speelvlak is verdeeld in een groot voortoneel en een klein achtertoneel. Van elkaar gescheiden door gordijnen. Op het voortoneel: Driezitsbank met daar achter side-table. Naast bank twee bijzettafels. Voor bank vloerkleed met kussens. Verder een fauteuil en een poef. Op het achtertoneel: Diverse muziek instrumenten, microfoons op standaard, muziekboeken en muziek standaards. Dure geluidsapparatuur.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Een zomerochtend rond negen uur.

Liesbet: *(draagt duster en sloffen. Zit op bank en leest krant. Boos)*
Oh! Oh! OH! Wat gemeen. Hoe durft hij! Hij maakt ons af. Als Zakkie dit leest krijgt hij een hartverzakking. *(maakt van krant een prop en gooit deze weg. Nu zien we dat ze allerlei kleurtjes in haar haar heeft. Lijkt jonger dan 65)*

Clara: *(op tuindeuren. Trots. Draagt joggingbroek met wijd shirt. Met krant zwaaiend)* Liesbet! Liesbet! Heb je het al gelezen! Is het niet geweldig. Ik sta in de krant.

Liesbet: Omdat de tuindeuren openstaan wil dat niet zeggen dat Clara Clomp hier maar binnen kan vallen, wanneer het haar uitkomt.

Clara: Maar ik ben zo vreselijk opgewonden. Ik wil het goede nieuws met jou delen. Jij bent de enige die ik in deze buurt ken.

Liesbet: Is dat mijn schuld! En doe niet zo opgefokt. Het is maar een recensie in het plaatselijke sufferdje.

Clara: *(gaat naast Liesbet zitten)* Maar positief! Ik ben overgevoelig, zegt de dokter, omdat ik net ben gescheiden, net ben verhuisd, een moeilijk kind heb en bijna niet rond kan komen van mijn alimentatie. En daardoor zie ik alles negatief. Ik moest op zoek naar positieve dingen en die dan delen met anderen.

Liesbet: Dan ben je hier aan het verkeerde adres. Met jou wil ik niets delen. Ik krijg er enkel problemen door.

Clara: *(schuldig)* Ik vind het zo vervelend. Van gisteravond.

Liesbet: Ik ook. Want binnen nu en een uur heb ik hier twee boze kinderen op bezoek, dankzij jou.

Clara: Maar die man slaapt toch bij jou.

Liesbet: Hoe wil jij dat weten?

Clara: Ik zie hem iedere avond het gordijn sluiten. Ik zei het tegen de oudjes voor ik er erg in had. Bovendien wist ik niet dat je zoon er werkt en dat hij zo boos zou worden. *(houdt krant omhoog, blij)* Ik vind de recensie geweldig.

Liesbet: Ik wil er mijn gat nog niet mee afvegen.

Clara: Ja, Max is niet bepaald lovend over jullie. Ik vind het heel vervelend hoor, dat ik alle eer krijg. Maar ik ben er wel trots op. Jullie groepje deed het best aardig.

Liesbet: En jij zag er uit als een dweil. Nog steeds trouwens.

Clara: Wat onaardig. Ik leef op de toppen van mijn zenuwen. Ik sta op instorten.

Liesbet: Als je dat maar niet hier doet. Zeg maar tegen die Max van jou, dat hij er een vijand bij heeft. Max Treurniet. Iemand met zo'n naam moest verboden worden te schrijven.

Clara: Zo goed ken ik hem niet. Hij is getrouwd. Maar hij vindt mij beslist aantrekkelijk. *(leest voor)* Een verademing was het charmante optreden van gastvrouw Clara Clomp met dubbel C, zoals ze het publiek met humor wist te melden. Mevrouw Clomp had de organisatie goed voor elkaar en voor een ieder had zij een vriendelijk woord. Het zogenaamde feestprogramma was één en al ellende. Vooral de cabaretgroep van Jacques Boompjes, toch geen onbekende in de amateurtoneelwereld, blonk uit in humorloze prietpraat. Elk Wat Wils kan beter stoppen. Liesbet van Santen (65) werd door haar zoon terecht...

Liesbet: *(als Clara begint voor te lezen, gaat ze geluiden maken. Steeds harder. Bij haar naam trekt ze de krant uit haar handen en verscheurt deze.)* Ik wil het niet horen! Dat is geen recensist. Dat is een gefrustreerde achterbakse... oh, weet ik veel.

Clara: Dat jij je dat zo aantrekt!

Liesbet: Ik moet er blij mee zijn. Maar zijn naam komt me bekend voor. Max Treurniet. Ik durf er een eed op te doen, dat hij een ex is van Wilma. Eén die ze heeft afgewezen. En nu zijn gram probeert te halen.

Clara: Denk je dat echt? Nee. Zo'n knappe man kan ze zeker niet krijgen. Anders was ze toch niet met een boer getrouwd?

Liesbet: Wat is er mis met een boer. Arie is een vent met karakter. Als jij die had getrouwd zou je nu niet gescheiden zijn.

Clara: *(begint te huilen)* Dat is gemeen van je. Ik heb het al zo moeilijk.

Liesbet: *(koel)* Wil je nu gaan. Ik moet mijn vriendje nog de deur uitwerken en m'n SM-kamertje afsluiten.

Clara: Oh, echt! – Je bent toch wel een beetje vreemd.

Liesbet: *(staat op en trekt Clara uit bank)* Ga maar weer door de tuindeuren. *(bel van huisdeur)* Daar zijn ze al. Doe jij even open dan kan ik mij aankleden. *(snel af slaapkamer)*

Clara: Ja, maar ... nou...goh. Oh, hallo. Ik ben de buurvrouw. Clara Clomp met dubbel C. Jou heb ik toch gisteravond gezien op het feestje van het zorgcentrum. Ja! Jij bent Rudie, de zoon van Liesbet.

Rudie: *(staat altijd met armen over elkaar)* Dat klopt. Ik ben manager Zorg en Welzijn van Huize Avondrood.

Clara: Zie je wel. Ik ben daar gastvrouw. Op vrijwillige basis.

Rudie: Uw stem komt me ook al zo bekend voor. Hebt u mij verleden week en eergisteren anoniem gebeld om te klagen over mijn moeder?

Clara: *(kijkt op horloge)* O, is het al zo laat. Ik moet nu werkelijk gaan. Ik ben al veel te lang gebleven. Leuk kennis gemaakt te hebben. *(af tuindeuren)*

Rudie: *(kijkt rond en schudt hoofd)* Waar is ze mee bezig?

Wilma: *(op huisdeur. Nonchalant type. Playboy in hand)* Kijk eens wat de postbode mij gaf. De playboy. Zal wel voor haar vriendje zijn. *(gaat meteen op bank zitten en verwijderd het cellofaan en gooit het op grond)*

Rudie: Wat moet de postbode daar wel niet van denken. Ze maakt ons te schande. Beetje fris hier. *(sluit tuindeuren)* Aan de tuin heeft ze ook niets meer gedaan. Het is gewoon een wildernis.

Wilma: *(bladert in de Playboy)* Tuinieren was pa's hobby.

Rudie: *(pakt prullenbak en ruimt rotzooi op. Behalve de krant, slingert er van alles rond. Volle asbak, vieze glazen en kopjes, schoenen, panty's. Alles gaat in prullenbak)* Kijk nou eens om je heen. Toch niet te geloven wat ze met de kamer heeft gedaan. Zo'n prachtige kamer en suite en ze gebruikt alleen de voorkamer. Eten doet ze in de keuken. Al de mooie meubels zijn weg. Ik snap haar niet. De auto parkeert ze op het grasveld in plaats van in de garage.

Wilma: Zal haar wel te veel moeite zijn.

Rudie: Hoe moeten we moeder aanpakken. Ze is zichzelf niet meer.

Wilma: Hoe ouder, hoe gekker luidt het gezegde.

Rudie: En dat ze met een man samen woont is het toppunt. Wij moeten dat verhinderen. Wij moeten haar die man en al die andere gekkigheden uit het hoofd praten. Je was er gisteravond niet bij, dat ze zichzelf te kijk zette, maar je had je ook doodgeschaamd. Op haar leeftijd in een cabaretgroepje optreden met belachelijke teksten en kleren. Ze droeg een afzichtelijke pruik in alle kleuren van de regenboog.

Wilma: Alsjeblieft, Rudie, ga terug naar je penthouse in Arnhem en ik trek me terug op mijn boerderij in Varsseveld en we laten haar met rust.

Rudie: Oh nee, we kunnen niet lijdzaam toezien, hoe zij ten onder gaat. *(zet prullenbak weer terug onder tafel)*

Wilma: Overdrijf niet zo. *(toont middenpagina aan Rudie)* Zo zag ik er ooit ook uit. Nu ben ik alleen nog geschikt voor een spotprent.

Rudie: (*zet meubels recht*) Je ziet er prima uit, Wilma. Voor iemand met vier kinderen. Veertig jaar waren zij en pa gelukkig getrouwd. Ze zijn amper zes maanden gescheiden en zij gaat al vreemd.

Wilma: Zo kun je dat niet zeggen. Dan hadden ze nog getrouwd moeten zijn.

Rudie: Haar hele leven is ze normaal geweest en nu ze eigenlijk kinds zou moeten worden, begint ze toneel te spelen, feestjes te geven, alcohol te drinken, en gaat ze naar bed met die... die ZAK.

Wilma: Zakkie voor intimi.

Rudie: Wat klets je nou.

Wilma: Ik klets niet, dat heeft ze me zelf geschreven. Hij heet Jacques, maar voor intimi is het Zakkie.

Rudie: (*gaat naast Wilma zitten*) Waarom heeft ze jou geschreven en mij niet.

Wilma: Omdat ik het zou begrijpen en jij niet. Jij hebt geen relatie.

Rudie: Ik heb andere kwaliteiten. De vraag is, wat doen we met haar.

Wilma: Stop haar in een inrichting.

Rudie: Wees nu eens serieus.

Wilma: Echt, Rudie, ik denk niet dat wij veel kunnen doen.

Rudie: Daar heb ik wat aan.

Wilma: Doe niet zo overdreven. Ze is vijfenzestig. We moeten wat door de vingers zien.

Rudie: (*staat geërgerd op*) Ik doe niet anders. Het regent klachten bij mij. Waarom bellen ze mij trouwens en niet jou. Jij woont om de hoek, zo gezegd.

Wilma: Ik neem nooit de telefoon op. Heb ik geen tijd voor. Daarom schrijft ma altijd.

Rudie: Eergisteren heeft er weer één gebeld. Om te klagen over haar drive-in feest. De burens hebben om twee uur 's nachts de politie gewaarschuwd en daarna werd ik gebeld of ik zo vriendelijk wilde zijn om te zorgen dat het niet weer gebeurde. Ik heb een zware baan en mijn nachtrust hard nodig. En nu woont ze ook nog met een man samen. Dat kan toch niet.

Wilma: Hou weet jij dat eigenlijk?

Rudie: Haar buurvrouw is vrijwilligster in het zorgcentrum. Op een gegeven moment riep ze luid door de zaal, "mensen, dat is mijn buurvrouw. Wat leuk. Met haar nieuwe vriend, waar ze al een week mee samenwoont. Liefde kan nog hoor! Ook op jullie leeftijd".

Wilma: (*lachend*) Hoe ziet hij er uit?

Rudie: Oud en afgeleefd. Ik vind het allemaal héél onnatuurlijk.

Wilma: Jaloers?

Rudie: Wat moet zij met zo'n ouwe zak.

Wilma: Bedenk het zelf.

Liesbet: *(op slaapkamer. Draagt wijde legerbroek met een shirt en daarover een legerjack. Hoge schoenen. Op met schilderij, dat bestaat uit allerlei kleuren)* Rudie! Wilma! Wat leuk dat jullie op de koffie komen! Kijk eens. Ik heb het af.

Wilma: Oh! Wat stelt het voor?

Liesbet: Je zoon.

Wilma: Daar heeft Henkie twee uur voor moeten stilzitten?

Liesbet: Het is een weerspiegeling van zijn innerlijk. Ben je er niet blij mee?

Wilma: Natuurlijk wel, mam. Dank je. *(neemt het schilderij aan en houdt het op schoot. Tot Rudie)* Doe je mond dicht.

Rudie: *(heeft moeite om kalm te blijven)* Wat is dat voor iets wat je aanhebt, ma?

Liesbet: *(showt)* Vind je het niet enig. Draag ik in een sketch, die ik samen doe met Jeanette. We zingen en marcheren. Zo komt een jongeman, die ons gaat begeleiden.

Rudie: *(slikt)* Een jongeman! Hier!

Liesbet: Ja. Donderdagmorgen is onze vaste repetitiemorgen. Maar we kunnen nog gezellig een kopje koffie drinken. *(loopt naar keuken)*

Rudie: Laat maar. We moeten praten. Ga zitten. En zet die belachelijke pruik af.

Liesbet: Allemaal puur natuur. *(op poef)* Brand maar los. Ik ben op alles voorbereid.

Wilma: *(wijst op schilderij)* Is Henkie echt zo kleurrijk?

Liesbet: Verbaasd je dat?

Wilma: Nogal. *(zet schilderij tegen bank)*

Rudie: Wilma! Ma, we zijn hier om je op je gedrag te wijzen. Het is heel simpel. Het moet afgelopen zijn met die onzin.

Liesbet: Is dat alles?

Rudie: Daar komt het op neer.

Liesbet: Akkoord. Boek maar een kamer voor me in je zorgcentrum, dan kan ik daar gezellig wegwijnen. En hoeven jullie je geen zorgen meer te maken.

Wilma: *(lachend)* Doe niet zo flauw.

Rudie: Er is een wachtlijst van vijf jaar.

Liesbet: *(overdreven)* Wat jammer! Ik heb ook altijd pech.

Rudie: Kunnen we misschien als volwassen mensen met elkaar omgaan?

Liesbet: Gedraag je dan ook niet als een verwent klein kind, dat zijn zin niet kan krijgen.

Rudie: We zijn hier om je te helpen.

Liesbet: Waarmee?

Rudie: Om weer normaal te worden.

Liesbet: Ben ik abnormaal?

Rudie: Geen normale vrouw haalt het zich in haar hoofd om een maand na haar scheiding naar een kliniek te gaan om haar gezicht te laten liften.

Liesbet: Ik wil ze de kost niet geven.

Rudie: Geen normale vrouw van vijftenzestig gaat nog op dansles om de Salsa te leren.

Liesbet: Dan weten ze niet wat ze missen. Heel wat effectiever dan gymles voor ouderen.

Rudie: En ze gaat er ook niet als een idioot bij lopen om te doen of ze twintig is!

Liesbet: Mijn toneel kleding.

Rudie: En feestjes geven tot diep in de nacht!

Liesbet: Hoe weet je dat?

Rudie: *(rustiger)* Ik ben al verscheidene keren anoniem opgebeld en volgens mij was het je buurvrouw.

Liesbet: Clara Clomp? Wat een achterbaks schepsel! *(staat op en opent tuindeuren, stapt naar buiten en schreeuwt met handen om mond als een toeter)* Clara Clomp, met dubbel C, doet het met Max van de krant! ...En die is getrouwd.

Rudie: *(springt op, sluit tuindeuren)* Wat doe je! Ben je gek geworden.

Liesbet: Als ze over mij kletst, klets ik over haar.

Rudie: Wat ze gisteravond beweerde is dat waar?

Liesbet: *(loopt weer naar side-tafel en schenkt zich glas wijn in)* Ik beken, edelachtbare.

Rudie: *(ontsteld)* Wilma! Ze drinkt!

Wilma: Doe normaal.

Rudie: Alcohol! 's morgens!

Wilma: Om je te stangen.

Liesbet: *(lacht)* Pientere meid. *(gaat op bank zitten met glas, maar drinkt niet)* Meneer Boompjes en ik leerden elkaar kennen op een dansavond voor alleenstaande ouderen. En het klikte meteen.

Rudie: Hoe lang duurt dit al?

Liesbet: Om praktische redenen wonen we nu op de kop af een week samen.

Rudie: Waar zijn je meubels?

Liesbet: Ergens anders.

Rudie: In de achterkamer? Zit die daarom op slot?

Liesbet: Nee, bij een firma. De achterkamer gebruik ik niet meer.
Te veel herinneringen.

Wilma: Weet je zeker, dat je van hem houdt?

Liesbet: Dat is zo'n groot woord. We hebben het gezellig samen.

Rudie: *(gaat woedend voor tuindeuren staan)* Ohhhhhhhh!

Wilma: Stel je hem aan ons voor?

Rudie: Ohhhhh! *(schrikt)* Nou, heb je de poppen aan het dansen. De buurvrouw.

Clara: *(voor tuindeuren. Dreigend. Heeft een klapstoeltje en een tuinklouw in handen)* Ik heb het gehoord. Belachelijk. Ik neem dit niet. Laat me er in!

Liesbet: Als je het maar laat, Rudie..

Clara: Ik eis excuses. De hele straat heeft het gehoord.

Rudie: Ja, mijn moeder heeft een krachtige stem.

Liesbet: *(tot Wilma)* Zakkie is de leider van ons cabaretgroepje.

Clara: Ik probeer vriendelijk en aardig te zijn voor je oude moeder en wat doet zij. Ze zet me voor schut!

Rudie: U bent niet de enige.

Liesbet: Hij is zo creatief.

Clara: Ze weet niet meer wat ze doet. Wat ze zegt!

Wilma: Ik ben benieuwd.

Clara: *(verliest haar geduld)* Ze is dement!

Liesbet: Het is allemaal zijn idee.

Clara: Ik ga niet weg voor ze haar excuses heeft aangeboden.

Rudie: Mens, het was een grapje. Ga toch weer onkruid wieden. *(gaat ongemakkelijk achter side-table staan)*

Clara: Grapje. Ik zal mijn recht krijgen. *(klapt stoeltje uit en gaat zitten en slaat met tuinklouw op grond)* Ik eis excuses! Ik heb recht op excuses. *(blijft tekst aldoor zachtjes herhalen)*

Wilma: En hoe komen jullie aan de spullen?

Liesbet: Hebben we gekocht.

Rudie: *(schrikt, gaat naast Liesbet zitten)* Wat! Van wiens geld!

Liesbet: Goede geluidsapparatuur is heel duur. We hebben samsam gedaan.

Rudie: Om hoeveel geld gaat het?

Liesbet: Ik ben oud en wijs genoeg om mijn financiële zaken zelf te regelen. *(staat op en zet glas op side-table)* Ik wens er dan ook niet meer over te praten.

Rudie: *(tot Wilma)* Ik maak me nu echt zorgen.

Wilma: Kijk je wel uit, mam? Zoveel heb je niet.

Liesbet: Ik heb een heerlijk leven. *(bel van huisdeur)*

Rudie: *(schamper)* De jongeman?

Liesbet: Nee, daar is het nog te vroeg voor. Dat is Jeanette. Zij doet ook mee met ons groepje.

Rudie: Nee toch. Ik heb nu even geen zin in tante Jannie.

Liesbet: Jeanette! *(ondertussen naar huisdeur)* Gun haar toch dat pleziertje. Ze wil graag meer zijn dan ze is. Waarom gaan jullie niet even naar de keuken? Koffie drinken. Ik stuur haar wel naar boven. Naar Zakkie. *(Rudie en Wilma gaan af keuken)* Hallo, Jeanette. *(blijft ernstig)*

Jeanette: *(komt op huisdeur als zwerfster. Draagt versleten lange jas. Kniekousen met gaten en bouties. Oude hoed met vieze slierten haar. Loopt gebogen)* Die man van de krant heeft ongelijk. Ik ben levensecht. Alle mensen liepen met een boogje om me heen.

Liesbet: Geen wonder. Je stinkt een uur in de wind.

Jeanette: *(trionfantelijk, terwijl ze jas uittrekt)* En ik ben van mijn handtas beroofd!

Liesbet: Arme dieven. Ik zou hun gezicht graag willen zien als ze er in kijken.

Jeanette: *(draagt ook een leger outfit. Rolt broekspijpen naar beneden)* Ik ook. Als die vandalen de handtas openmaken ontploft de verbom. Boem! Alles opeens roze. *(haalt krant te voorschijn)* Hoe durft die imbeciel te schrijven dat ik een zwak aftreksel ben van de realiteit. Wat zegt Zakkie er van.

Liesbet: Die weet het nog niet.

Jeanette: Dan zullen wij zijn dag eens gaan vergallen. Heb je de tekst af?

Liesbet: Ik heb wat op papier gezet. *(pakt van side-table twee velletjes papier. Geeft er één aan Jeanette)* Laten we het even doornemen. *(gaan voor bank staan en zingen terwijl ze marcheren. Het is de melodie van "it's a long way to Tipperary")*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto